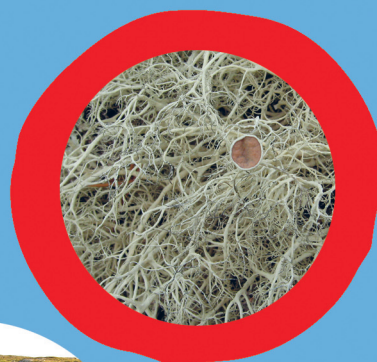

Kartlegging av naturtyper i Skarvan-Roltdalen nasjonalpark

Jon T. Klepsland

BioFokus-rapport 2009-22

BIO
FOKUS

Ekstrakt

BioFokus v/ Jon T. Klepsland har på oppdrag fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag v/ Jan-E. Andersen foretatt kartlegging av naturtyper i fjellregionen i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. I alt 13 er naturtypelokaliteter kartlagt og beskrevet. Naturtypen "kalkrike områder i fjellet" er representert med åtte lokaliteter, mens fire lokaliteter er ført til naturtypen "rikmyr".

Nøkkelord

Skarvan og Roltdalen
Naturtypekartlegging

Omslag

FORSIDEBILDER

Øvre: Rabbeskjegg

Midtre: Reinroserabb

Nedre: Skarvan og Roltdalen

Alle fotos: Jon T. Klepsland

LAYOUT (OMSLAG)

Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-106-0

BioFokus-rapport 2009-22

Tittel

Kartlegging av naturtyper i Skarvan-Roltdalen nasjonalpark.

Forfattere

Jon T. Klepsland

Dato

02.03.2010

Antall sider

18 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, miljøvernavdelingen

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:

<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadallèen 21, 0349 OSLO

Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Bakgrunn

BioFokus v/ Jon T. Klepsland har på oppdrag fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag v/ Jan-E. Andersen foretatt kartlegging av naturtyper i fjellregionen i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. Fylkesmannen har bedt om spesiell fokus på kalkrike områder i fjellet og andre områder med rik flora i parkens alpine vegetasjonssone.

Tidligere undersøkelser

En rekke større og mindre naturfaglige registreringer er gjort innenfor nasjonalparkgrensene tidligere. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag (1997) og Prestø (1998) har sammenstilt den eksisterende kunnskapen fram til da.

Undersøkelsesområde

I utgangspunktet var hele nasjonalparkens alpine sone mål for naturtypekartleggingen, men på grunn av begrensede midler ble undersøkelsesområdet allerede ved kontraktinngåelse betydelig snevret inn. Fylkesmannen overleverte i så måte et arbeidskart med avmerkete polygoner hvor potensialet for rike vegetasjonstyper var ansett for å være størst og som derfor burde bli prioritert i feltkartleggingen. De avmerkete områdene var basert på Andersens egne observasjoner, eksterne tips, kunnskap fra tidligere naturfaglige undersøkelser, og på grunnlag av berggrunnsgeologiske kart. De avmerkete polygonene lå alle i Selbu og Meråker kommuner, i alt 16 stykk.

BioFokus hadde 4 lange dager til rådighet i felt. Det undersøkte området strekker seg fra Stråsjøen-Prestøyan naturreservat i nordvest via Nautfjellet-Grønfjellet i nordøst og sørover til Fongen-området i sørøst og Nerfjellet-Rishaugen i sørvest. Tidlig i feltarbeidet ble det klart at tiden ville bli knapp selv om bare de avmerkete polygonene skulle oppsøkes. Det ble derfor skissert en rute som med et minimum av løkker ble lagt innom alle de avgrensede polygonene. Likevel rakk ikke tiden helt til, og de fleste av polygonene er derfor bare raskt gått strakt igjennom eller såvidt tangert, og to av polygonene er kun observert og vurdert på avstand. Det undersøkte området er derfor ikke godt kartlagt. De viktigste naturtypelokalitetene er likevel trolig fanget opp innenfor det undersøkte området.

Resultat

Skarvan og Roltdalen nasjonalpark har en variert geologi med god dekning av både baserike og tungmetallrike bergarter. Berggrunnen har stor betydning for hvilke vegetasjonstyper og arter som kan opptre og de mest spesialiserte vegetasjonssamfunnene finner man på nettop baserik og tungmetallrik mark. Det relativt oseaniske klimaet (klart oseanisk seksjon – O2) i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark ser imidlertid ut til å

hemme noen av den potensielle variasjonen og diversiteten i vegetasjon og arts mangfold.

Hovedfokus ved feltkartleggingen var rettet mot vegetasjon og karplanteflora, spesielt rike vegetasjonsutforminger, truede vegetasjonstyper og planter med spesifikke habitatkrav, inkludert sjeldne og rødlistete arter. I noen grad ble det også gjort søk etter sjeldne og rødlistete arter innen gruppene lav, mose og sopp. I alt ble fire rødlistete karplanter påvist innenfor undersøkelsesområdet (hvitkurle (VU), brudespore (NT), jøkelstarr (NT) og isssoleie (NT)). Alle disse er tidligere kjent fra nasjonalparken. Mest interessant er kanskje to forekomster av fjellkurle (*Chamorchis alpina*), en ganske sjelden og basekrevende orkidé som øyensynlig ikke er kjent fra nasjonalparken tidligere.

I alt 13 er naturtypelokaliteter kartlagt og beskrevet. Dette omfatter også naturtypelokaliteter nedenfor alpin sone der slike ble påtruffet. Naturtypen "kalkrike områder i fjellet" er representert med åtte lokaliteter, mens fire lokaliteter er ført til naturtypen "rikmyr". I tillegg er det avgrenset én lokalitet som "stor elveør". Én lokalitet er vurdert som viktig (B-verdi), mens alle resterende er vurdert å ha lokal verdi (C-verdi).

Ni av de tretten kartlagte naturtypelokalitetene overlapper mer eller mindre med de 16 prioriterte undersøkelsespolygonene. Åtte av undersøkelsespolygonene er etter endt oppdrag ikke funnet å ha naturtypeverdi. På grunn av lav undersøkelsesintensitet kan imidlertid enkelte naturtypelokaliteter blitt oversett også innenfor de prioriterte polygonene.

Nedenfor gis en oppsummering av registrantens inntrykk fra hvert av undersøkelsespolygonene med kort redegjørelse for avgrensing av naturtypelokalitet eller ikke.

Nr.	Vegetasjon/ naturtypeverdi	Naturtypelokalitet
1	Flekke med middelsrik myr, samt noe lågurtskog er observert. Vurdert å ikke ha naturtypeverdi.	
2	Rikmyr og urterik bjørk- og granskog. Ekstremrikmyr finnes. Naturtypelokalitet avgrenset.	307
3	Deler av polygon med ganske mye rik myr- og sigvegetasjon. Naturtypelokalitet avgrenset.	301
4	Parti med middelsrik myrvegetasjon og elvebredd med ganske urterik vegetasjon i øvre del. Vurdert å ikke kvalifisere som naturtypelokalitet.	
5	Kun avstandsobservert. Fattig elvesnelle-starr-sump ut mot Litlkvern fjellvatnet. Vurdert å ikke ha naturtypeverdi.	
6	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon. Reinroserabb ligger utenfor polygon.	

7	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon. Reinroserabb ligger utenfor polygon.	
8	Reinroserabber og rik sigvegetasjon dominerer. Naturtypelokalitet avgrenset.	302
9	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon. Konsentrasjoner av rkere myr- og sigvegetasjon ligger utenfor polygon.	
10	Deler av polygon med ganske mye rik myr- og sigvegetasjon. Naturtypelokalitet avgrenset.	501
11	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjell- og myrvegetasjon, samt fjellbjørkekratt. Naturtypelokaliteter ikke påvist.	
12	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon, men flekker med rikere vegetasjon finnes i sørvestre del, og i nordøst er avgrenset en elveør. To naturtypelokaliteter avgrenset.	503 504
13	Overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjell- og myrvegetasjon, samt fjellbjørkekratt. Men, viktig naturtypelokalitet påvist under Grønfjellet.	502
14	Kun avstandsobservert. Tilsynelatende overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon.	
15	Del av polygon er velutviklet snøleie med innslag av basekrevende vegetasjon. For øvrig overveiende fattig lyng- og graminoidedominert fjellvegetasjon. Naturtypelokalitet avgrenset.	306
16	Basekrevende vegetasjon i nord (Saufjellet) og i sørøst (Triknattene). Den tungmetallrike bergarten dunitt dominerer berggrunnen (Treknatten intrusjonen). Tungmetallet begrenser etableringsmuligheten for en del arter, og store areal består derfor av nesten nakne knauser. Karakterarter for tungmetallrik berggrunn eller på andre måter spesielle vegetasjonssamfunn ble likevel ikke observert. Enkelte uvanlige mose- eller lavarter med preferanse for tungmetallrikt berg kan være oversett. To naturtypelokaliteter er avgrenset, ingen av tungmetallrik utforming.	303 304
	Fongen-massivet huser enorme bestander av rødlistearten isssoleie (NT) samt flekkvis også jøkelstarr (NT), men den overveiende fattige vegetasjonen gjør at ingen naturtypelokaliteter er skilt ut.	

Naturtypelokalitetene og undersøkelsespolygonene er digitalisert i ArcGis.

Kartleggingsbehov fremover

Kartleggingsintensiteten og dermed dekningsgraden innenfor undersøkelsesområdet er ikke fullgod og flere naturtypelokaliteter kan derfor ha unngått oppmerksomhet. Ut i fra diverse berggrunnsgeologiske kart fra området (Wolff 1976; Wolff 2005; Wilson et al. 2008) og ut i fra topografien er det flere områder som peker seg ut med potensiale for rik fjellvegetasjon. Dette gjelder blant annet de bratte skråningene under Ramfjellet og Lauvåstøten helt øst i parken. Trolig er det også flere mindre parti med rik vegetasjon omkring Sprøyten, Saufjellet og Litjfongen m.fl. (jf. også Prestø 1998).

Fjellområdene sør for Fongen-massivet og Roltdalen der Rotla renner mot vest er ikke undersøkt i det hele tatt i denne omgang. Dette gjelder også parkens nordre del nord for Prestøy-Gjestådalen-Måsflohallen.

Lokalitetsbeskrivelser for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark

Selbu

300 Høystakken - Kalkrike områder i fjellet (C0105-Ultrabasisk og tungmetallrik utforming) - **C**-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger vest i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark og omfatter toppartiet av fjellknausen kalt Høystakken. Lokaliteten er avgrenset på grunnlag av berggrunnen som mot toppen av Høystakken består av en grafitt- og magnetittrik bergart (Wolff 2005).

Lokalitetsbeskrivelse: Øverst på toppen er det lyngrabber og fremstikkende fjellrabber og knauser. Rundt denne er det bratte sider med tett bjørkekratt og fattig blåbær-krekling-vegetasjon med innslag av saueteig, samt myrflekker med mange m.fl. Lokaliteten skiller seg ut fra omgivelsene ved frodigere vegetasjon og større artsutvalg, også mht. lavfloraen.

Artsmangfold: Artsutvalget er sparsomt og dominert av nøysomme generalister. Ingen spesielle arter påvist.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er under tvil registrert som naturtypelokalitet. På grunn av liten størrelse og få/ingen spesielle arter er den ikke mer enn lokalt viktig.

301 Turrularsfjellet Ø - Kalkrike områder i fjellet - **C**-verdi

Generelt: Lokaliteten gjelder et område øst for Turrularsfjellet med rikere fjellvegetasjon. Avgrensingen er noe usikker og skulle muligens vært større.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er sterkt mosaikkartet med hensyn til vegetasjon og utforminger. I sørvest (PR 2060 1640) finnes en liten oppstikkende marmorrygg. Denne er i all hovedsak tilvokst med krattformet fjellbjørk og lyng, med bare enkelte basekrevende arter i tillegg. Like sør for marmorryggen finnes en liten flekk med rikmyr med forholdsvis høy karplantediversitet. Nord for marmorryggen faller terrenget slakt mot Storkvern fjellvatnet og her opptrer flere myrflekker av varierende rikhet samt kildesig, fuktige lesider og snøleier med varierende innslag av basekrevende flora. De kalkrike (og fuktige) partiene er oppstykket av fattig (og tørrere) lyngmark eller enger/snøleier med finnskjegg. Samlet sett er karplantefloraen ganske rik og variert, men plantesammensetningen varierer sterkt avhengig av vann- og mineraltilgangen. Nevneverdige arter er fjellsmelle, gulsildre, fjellfrøstjerne, trillingsiv, kastanjesiv, myrtust, blankstarr, fjellstarr, gulstarr, hårstarr, tranestarr og grønkurle. På rikmyra sør for marmorryggen sto også ett eksemplar hver av fjellhvitkurle og brudespore (NT). I ekstremsnøleier i nordskråningen opptrer jøkelstarr (NT) ganske vanlig.

Artsmangfold: Mest interessant er (om enn sparsom) forekomst av fjellhvitkurle og brudespore (NT), samt rødlistearten jøkelstarr (NT).

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert å ha naturtypeverdi fordi den i forhold til omgivelsene her representerer en konsentrasjon av rikere vegetasjonstyper med forekomst av rødlistearter. Lokaliteten er imidlertid ganske liten, og ingen av de utformingene som definerer naturtypen inngår i nevneverdig grad. Vegetasjonstypene som inngår er også ganske vanlige i regional målestokk. Lokaliteten gis derfor lokal verdi (C).

Lok 301: Marmorrygg med bjørkekratt. Rikmyr i bakgrunnen.

302 Saufjellet N - Kalkrike områder i fjellet (C0101-Rabbe) - **C-verdi**

Generelt: Lokaliteten ligger i den vest til nordvendte skråningen under toppunktet på 1010 moh nord for Saufjellet i Skarvan og Roltdalen n.p. Lokaliteten berører både Selbu og Meråker kommuner, men er publisert på Selbu sitt naturtypekart. Avgrensingen er noe usikker, spesielt mot sør og sørøst.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten domineres av rabbeutforminger med reinrose og typiske følgearter. I tillegg inngår dels seine, våte og fattige snøleier, samt rikere, ganske frodige snøleier og sigvegetasjon tilknyttet små bekker o.l. Partier med fattig lyngdominert rabbevegetasjon er også ganske vanlig. Frodige snøleier opptrer fortrinnsvis i lavere høydelag vendt mot vest. Her dominerer trivialarter som gråvierarter, fjellburkne og sølvbunke, men i tillegg inngår bl.a. tyrihjel, hvitbladtistel, marigras, fjellrapp, svartstarr, blankstarr, sotstarr og gullmyrklegg. I våte, seine og fattigere snøleier mot nord inngår isssoleie, rypestarr, brearve, dverggråurt, tvillingsiv, moselyng m.fl. Reinroserabbene er artsrike med bl.a. rynkevier, gullmyrklegg, fjellsmelle, jåblom, gulsildre, fjellfrøstjerne, snøbakkestjerne, kastanjesiv, myrtust, fjellstarr, tranestarr, sotstarr, hårstarr og grønkurle.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ganske rik med bl.a. reinrose, gullmyrklegg, kastanjesiv og sotstarr. Rødlistearten isssoleie (NT) finnes i fattige snøleier.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør et av de største områdene med nesten sammenhengende rik vegetasjon (reinrosehei) i nasjonalparken. Sammenlignet med andre deler av landet er arealet likevel ikke stort. Og, selv om floraen er ganske variert og artsrik, er ingen spesielt uvanlige eller interessante arter observert. Lokaliteten vurderes derfor som kun lokalt viktig (C).

Lok 302: Reinrosehei på Saufjellet.

303 Saufjellet SV - Kalkrike områder i fjellet (C0101-Rabbe) - **C**-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger i sørvestvendt skråning sørvest for Saufjellets toppunkt. Avgrensingen er noe usikker, spesielt mot sørøst.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten omfatter reinroserabber, fattigere lyngrabber og intermediære myrbakker, samt gradienter mellom disse. Myrbakkene har noe engpreg. Sølvbunke og småbjørneskjegg dominerer, i tillegg inngår dvergjamne, fjellengkall, jåblom, sørlig setermjelt, tiriltunge, blåknapp, blåklokke, svartstarr og hårstarr. Lyngrabbene varierer i rikhet og bare mindre parti har spesielt artsrik flora. I de rikeste feltene inngår bl.a. reinrose, gullmyrklepp, grønkurle, fjelløyentrøst og agnorstarr.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ganske rik med bl.a. reinrose, gullmyrklepp og agnorstarr. Ingen sjeldne eller rødlistete arter er påvist.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten. Selv om floraen lokalt er ganske rik er ingen spesielt uvanlige eller interessante arter observert. Lokaliteten vurderes derfor som kun lokalt viktig (C).

304 Triknattene SV - Kalkrike områder i fjellet (C0101-Rabbe) - **C-verdi**

Generelt: Lokaliteten strekker seg fra Triknattene og mer eller mindre sammenhengende et stykke sørøstover. Avgrensingen er usikker mot vest og omkring lokalitetens midtparti.

Lokalitetsbeskrivelse: Avgrensingen omfatter et ganske vidt spekter av vegetasjonstyper og naturtypeuforminger. Lesidevegetasjon inngår vesentlig som fyllareal i sør, der i form av grassnøleier med sølvbunke, fjellgulaks og geitsvingel. Den rikeste floraen opptre i tilknytning til reinroserabber og sigvegetasjon. Størst artsrikhet er funnet like nedenfor Triknattene der det på fuktige berghyller i bratt terreng bl.a. inngår reinrose, fjellsmelle, rynkevier, gulsildre, rødsildre, gullmyrklegg, svartstarr og fjellhvitkurle. Her finnes også fattigere snøleier med isssoleie, fjellveronika, trefingerurt, moselyng og høyfjellskarse. Ved PR 3100 0945 er et lite parti særlig artsrik reinroserabb. Foruten arter som er utbredt andre steder med rik flora i nasjonalparken finnes her labbmose, bergstarr og fjellkurle.

Artsmangfold: Karplantefloraen er lokalt rik og variert med bl.a. reinrose, gullmyrklegg, rødsildre og bergstarr. Særlig interessant er forekomst av fjellkurle. Isssoleie (NT) finnes i fattige snøleier.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Det er usikkert hvor stor avgrensingen bør være. Lokaliteten er likevel trolig ikke mye større enn antydnet, og derfor arealmessig ganske liten. Bare mindre flekker innen denne avgrensingen har spesielt artsrik flora. Utover fjellkurle er ingen spesielt interessante arter observert, og lokaliteten vurderes på dette grunnlag å kun være lokalt viktig (men, i øvre sjikt av verdikategorien).

Lok 304: Rik reinrose-bergstarr-rabb i forgrunnen med deler av Triknattene i bakgrunnen.

305 Rødhåmmåren S - Kalkrike områder i fjellet (C0101-Rabbe) - C-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger like sør for Rødhåmmårens toppunkt. Avgrensingen er relativt presis. Sannsynligheten for at reinroserabber strekker seg ut over avgrensingen er liten.

Lokalitetsbeskrivelse: Sentrale og øvre del av avgrensingen består av reinroserabb. I nedre del inngår noe leside-, snøleie- og myrvegetasjon med innslag av basekrevende arter. Langs små sildrebekker i nedre del inngår bl.a. gullmyrklegg, gulsildre, fleckmure, bjørnebrodd, gulstarr, hårstarr, svartstarr og fjellrapp. Reinroserabbene er relativt artsrike og inkluderer bl.a. fjellsmelle, gullmyrklegg, hårstarr, bergstarr, tiriltunge og fjellkurle.

Artsmangfold: Karplantefloraen er relativt artsrik med bl.a. reinrose, gullmyrklegg og bergstarr. Særlig interessant er forekomst av fjellkurle.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten. Utover fjellkurle er ingen spesielt interessante arter observert. Lokaliteten vurderes derfor kun å være lokalt viktig.

Lok 305: Sig-vegetasjon og reinrosehei ved Rødhåmmåren.

306 Rødhåmmåren NØ - Kalkrike områder i fjellet (C0103-Snøleie) - C-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger like nordøst for toppartiet av Rødhåmmåren. Avgrensingen er temmelig nøyaktig.

Lokalitetsbeskrivelse: Avgrensingen omfatter et stort areal med seint utsmeltet lesidevegetasjon. Utformingene er overveiende fattige, men rikere kildesigpåvirkete parti forekommer. Typiske arter i de våte fattigsnøleiene er musøre, dverggråurt, polarkarse, brearve, setersmåarve, stjernesildre, trefingerurt, setermjølke, tvillingsiv, rypestarr og fjellsvingel. Stedvis finnes jøkelstarr. Ekstremsnøleiene går gradvis over i grassnøleier på nedsiden. I rikere parti inngår fjellrapp og gulsildre. Parti med mye gulsildre kan trolig klassifiseres som rikkilder. Nedstrøms slike finnes også fjellstarr, tranestarr og rundstarr. Samlet sett er artsutvalget relativt høyt m.h.t. snøleieutformingene i nasjonalparken. Likevel inngår bare typiske arter og ingen sjeldne.

Artsmangfold: Artsutvalget er typisk for fattige til intermediære snøleier. Rødlistearten jøkelstarr (NT) finnes sparsomt innenfor avgrensingen.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er et godt eksempel på et stort og velutviklet snøleiesamfunn. Men, ettersom det nesten bare er fattige utforminger tilstede faller lokaliteten egentlig utenfor som kartleggingsobjekt. Den er likevel vurdert å være lokalt viktig på grunnlag av størrelse, velutviklethet og forekomst av rødlisteart.

Lok 306: Ekstremsnøleier øst for Rødhåmmåren med innslag av rike kildesig.

307 Rishaugen - Rikmyr - C-verdi

Generelt: Lokaliteten omfatter vestre del av Rishaugen sør til ca Helvetestjenna. Avgrensingene er temmelig nøyaktig.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten er en mosaikk mellom urterik skog, rikmyr og mer trivielle vegetasjonstyper uten naturtypeverdi. Rishaugen består av baserike bergarter som via grunnvannet gir grunnlag for basekrevende vegetasjon der vannet presses til overflaten. Det er derfor særlig tilknyttet små myrflater og i overganger mellom fastmark og myr i skrånende terreng at det er rik vegetasjon. Hele gradienten fra fattig til ekstremrik myr finnes her. I intermediære myrparti inngår bl.a. rome, blåknapp, flekkmarihånd, svartstarr, småsivaks, finnskjegg og blåtopp. I slik vegetasjon ble også orkideen vanlig nattfiol funnet. I de rikeste partiene, typisk mellom fastmark (skogsmark) og myr, inngår bl.a. gullmyrklegg, jåblom, fjellfrøstjerne, gulsildre, bjørnebrodd, breiull, sveltull og hårstarr. I tillegg finnes brudespore spredt. Rishaugen er for øvrig delvis skogkledd (overveiende glissent) med noe gran og ellers bjørk. Enkelte små parti med gran kan muligens kalles kalkskog, men det er overveiende bregne- og urteskogsvegetasjon som faller utenfor naturtypekategoriene. Feltsjiktet er relativt urterikt med bl.a. hvitmaure, fjelltistel, skogstorkenebb og jåblom.

Kulturpåvirkning: Flere trær er ganske nylig kappet ned og fraktet vekk.

Artsmangfold: Mest interessant er forekomsten av gullmyrklegg, vanlig nattfiol og rødlistearten brudespore (NT) i rikmyr.

Trusler: Hogst er en reell trussel i forhold til skoglig kontinuitet.

Verdivurdering: Avgrensingen omfatter et ganske stort areal med rikmyr inkludert god bestand av brudespore. Arealet med ekstremrikmyr er imidlertid lite, og utenfor parken er slike rikmyrutforminger ganske vanlige. Lokaliteten vurderes derfor som kun lokalt viktig (C).

Lok 307: Rike bakkemyrer og skogholt med urterik vegetasjon på Rishaugen.

Meråker

500 Nautfjellet N - Rikmyr - C-verdi

Generelt: Lokalteten ligger i skråningen på nordsiden av Nautfjellets topp i Skarvan og Roltdalen n.p. Avgrensingen er noe usikker.

Lokalitetsbeskrivelse: Avgrensingen gjelder et mosaikkpreget område med ganske hyppig forekomst av rike myrflekker, kildesig og småbekker hvor terrenget ellers domineres av fattig lyng- og grasvegetasjon. Den basekrevende floraen er knyttet til forsenkningene og kildesig hvor tilgangen på mineralanrikt grunnvann er god. Eksempelvis inngår trillingsiv, kastanjesiv, myrtust, blankstarr, rundstarr, gulstarr, hårstarr, tranestarr og gullmyrklegg. Vierkjerr med urter som hvitbladtistel, blåknapp, blåklokke og fjellengkall opptrer også.

Artsmangfold: Flekkmyr, gullmyrklegg og kastanjesiv er de mest interessante enkeltfunn.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Den basekrevende floraen er like mye tilknyttet kildebekker og sigvegetasjon som rikmyr, og den rikere vegetasjonen er sterkt fragmentert av fattige og trivielle vegetasjonstyper. Lokaliteten kvalifiserer derfor strengt tatt ikke som naturtypelokalitet, men er likevel avgrenset som lokalt viktig da den skiller seg ut fra omgivelsene med sin relativt høye tetthet av basekrevende arter.

501 Nautfjellet Ø - Rikmyr - C-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger i de slake bakkene nedenfor og øst for Nautfjellet i Skarvan og Roltdalen n.p. Avgrensingen er noe usikker.

Lokalitetsbeskrivelse: Avgrensingen gjelder et område som veksler mellom trivielle vegetasjonstyper med lyng og graminider (mest finnskjegg) og rikere, oftest fuktigere vegetasjon med basekrevende myr- og engarter tilknyttet kildesig og myrflekke. Av noenlunde basekrevende arter inngår blant annet svarttopp, gulsildre, fjellfrøstjerne, jåblom, bjønnbrodd, trillingsiv, gulstarr, hårstarr, tranestarr, grønkurle og gullmyrklekk.

Artsmangfold: Gullmyrklekk og piperenserrose utgjør de mest interessante funn. I kant av en flaskestarmyr nedenfor lokalitetsavgrensingen inngår kongsspir og vanlig myrklekk.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Den basekrevende floraen er like mye tilknyttet kildebekker og sigvegetasjon som rikmyr, og rikmyrvegetasjonen utgjør samlet bare et lite areal. Trolig kan heller ikke noe av dette kalles ekstremrikmyr. Lokaliteten kvalifiserer derfor strengt tatt ikke som naturtypelokalitet, men er likevel avgrenset som lokalt viktig da den skiller seg ut fra omgivelsene med sin relativt høye tetthet av basekrevende arter.

Lok 501: Middelsrike bakkemyrer, kildebekker og sig-vegetasjon på østsiden av Nautfjellet.

502 Bjørnlia S - Rikmyr (A0501-Rik skog- og krattbevokst myr) - B-verdi

Generelt: Lokaliteten ligger i en sørvendt bakke sør for Grønfjellet og Bjørnlia, og vest for Skardbekken i Skarvan og Roltdalen n.p. Vestre del av lokaliteten er ganske nøyaktig avgrenset, mens utstrekningen mot øst er mer usikker.

Lokalitetsbeskrivelse: Lokaliteten omfatter flere små urterike bakkemyrer som er delvis separert av triviell lyngskog. Dette er fastmattemyrer med et glissent til ganske sluttet busk- eller tresjikt av fjellbjørk. Feltsjiktet er produktivt og relativt artsrikt. Finnskjegg, blåtopp og blåknapp dominerer, men andre vanlige arter er hvitmaure, tepperot, svartopp, fjelløyentrøst, fjellengkall, dvergjamne, gulstarr og flekkmarihånd. Noe dvergbjørk og gråvier-arter inngår. Av spesiell interesse er at hvitkurle opptrer spredt. Vegetasjonstypen klassifiseres best som skog-/krattbevokst (middels)rik fastmattemyr.

Artsmangfold: Rødlistearten hvitkurle (VU) forekommer spredt.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Positivt er at bakkemyrene er intakte og ikke ser ut til å være utsatt for negativ påvirkning. Ganske god forekomst av den sårbare arten hvitkurle gir automatisk B-verdi (viktig). Ettersom vegetasjonen ikke tyder på ekstremrikmyr, og fordi arealet er såpass lite, vurderes ikke verdien høyere.

Lok 502: Frodige, middelsrike myrer med bjørk og rødlistearten hvitkurle ved Grønfjellet.

503 Rotla v/ Djuphøllia - Stor elveør (E0402-Urte- og grasrik ør) - **C**-verdi

Generelt: Avgrensingen gjelder en sone med sandavsetninger langsmed Rotla-vassdraget i indre del av Rotldalen. Terrengprofilen og elveløpet gjør at det meste av sandavsetningene (og derfor avgrensingen) ligger på vestsiden av vassdraget. Avgrensingen burde kanskje vært litt større, men det viktigste partiet er trolig fanget opp.

Lokalitetsbeskrivelse: Sandavsetningene stammer fra gamle breelver (NGU 2008) fra tiden etter siste istid. Noe erosjon og tilførsel av nytt finsubstrat (sedimentasjon) skjer trolig fortsatt ved flomgang i elva. Mangelen på åpne sandurer tyder likevel på at forstyrrelsesnivået ikke er høyt. Vegetasjonen nærmest vassdraget er dominert av urter og graminider, samt lappvier. Vegetasjonen går gradvis over i alpin røsslynghei mot vest (bort fra vassdraget). Gras- og urtevegetasjonen nærmest vassdraget består av bl.a. fjellgulaks, blåknapp, fjellengkall, harerug, tepperot, svarttopp, hvitmaure, blåklokke, seterfrytle, katterot og fjellmarikåpe. Gullmyrklegg og grønkurle inngår spredt.

Kulturpåvirkning: Engene langsmed vassdraget er muligens delvis betinget av reinsdyrbeitet.

Artsmangfold: Mest interessant er innslaget av gullmyrklegg og grønkurle.

Trusler: Ingen kjente trusler.

Verdivurdering: Lokaliteten er registrert under tvil da den ikke er godt utviklet som naturtypelokalitet og det ikke er dokumentert spesielle arter. Elveør-formasjonen er likevel trolig det beste innen nasjonalparken og den vurderes derfor som lokalt viktig (C).

Lok 503: Gras- og urterik elvebredd, øvre del av Rotla.

504 Ramfjellet N - Kalkrike områder i fjellet (C0101-Rabbe) - **C**-verdi

Generelt: Lokaliteten omfatter nordskråningen av Ramfjellet og deler av de slake rabbene i dalbunnen nedenfor og nord for fjellet. Yttergrensene for avgrensingen er usikker.

Lokalitetsbeskrivelse: Innenfor avgrensingen er det flere parti med reinrosehei. I tillegg er det rik karplanteflora tilknyttet fuktige sig, småbekker og enkelte vindblåste rabber. Den rike vegetasjonen er ikke sammenhengende, men oppstykket av mer triviell lyngvegetasjon og fattige snøleier. Både rabb-, leside- og snøleivegetasjon er vanlig innenfor lokaliteteten, i flere utforminger. Basekrevende flora er begrenset til lesider og rabber. De rikeste reinroserabbene og sig-vegetasjonen opptrer i den bratte nordskrenten under Ramfjellet. Her inngår bl.a. reinrose, rynkevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, setermjelt, gullmyrklegg, gulsildre, jåblom, kastanjesiv, hårstarr, svartstarr og sotstarr. Reinroserabbene på slettene nedenfor er ikke så artsrike. Langs fuktsig der inngår imidlertid arter som tiriltunge, hårstarr, fjellstarr, fjellsmelle, bjørnbrodd, gulsildre og dvergjamne. Ved foten av Ramfjellet finnes sene, fattige snøleier med mye issoleie, samt hestespreng, dverggråurt, stjernesildre og fjellsyre.

Artsmangfold: Karplantefloraen er ganske rik med bl.a. reinrose, gullmyrklegg, kastanjesiv og sotstarr. Rødlistearten issoleie (NT) er vanlig i fattige snøleier. På rabber finnes nordmørslav og fjellkorkje.

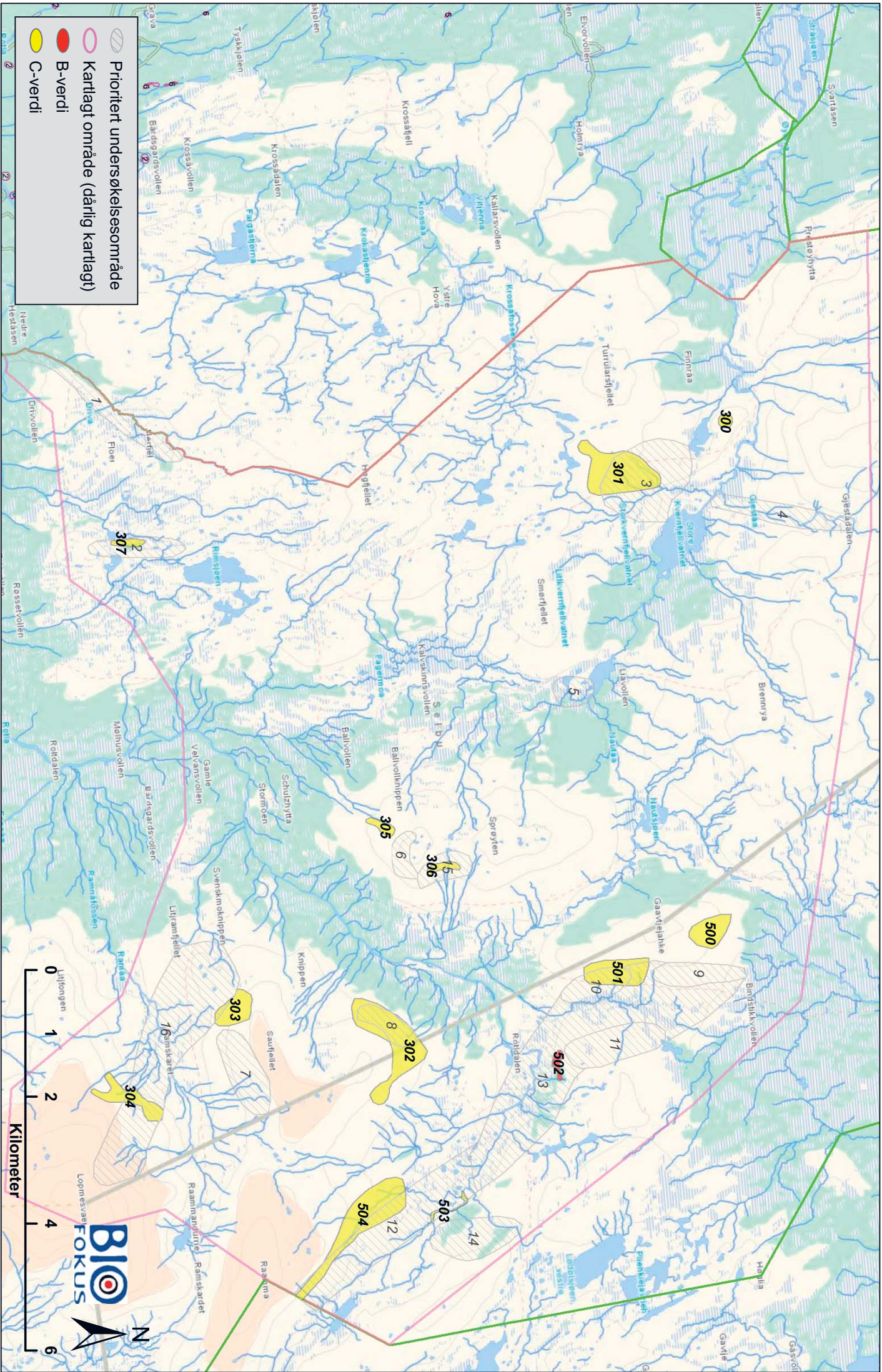
Trusler: Ingen kjente trusler.

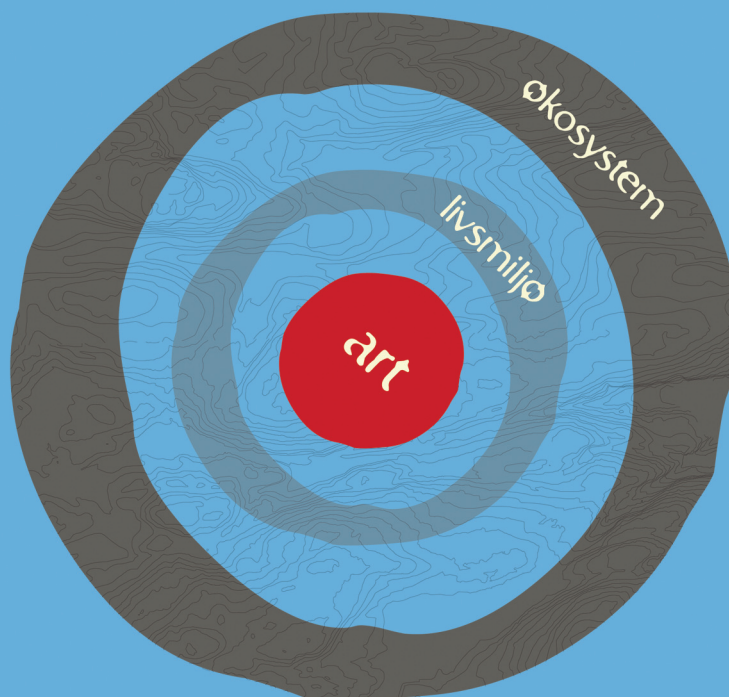
Verdivurdering: Lokaliteten er ikke spesielt stor og den rike vegetasjonen er ikke sammenhengende. Floraen er ganske variert og artsrik, men ingen spesielt uvanlige eller interessante arter er observert. Lokaliteten vurderes derfor som kun lokalt viktig (C).

Lok 504: Avblåste rabber med reinrose og følgearter, samt leside og snøleivegetasjon ved Ramfjellet.

Vedlegg1. Kart over kartlagte naturtypelokaliteter

[illegible]

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir en digital rapportserie som heter BioFokus-rapport, <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>